

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715205658
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2715205658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž 75009, Francúzska republika, zapísaného v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom na Karadžičovej 2 v Bratislave, IČO: 47 258 713, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom na Ventúrskej 16 v Bratislave proti žalovanej: U. M., nar. XX.X.XXXX, adresa X. XXX T., o zaplatenie 677,85 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/189/2015-105 zo dňa 5.11.2018 - v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom rozsahu, s výnimkou úrokov z úveru vo výške 18,16% z istiny 177,87 Eur a 446,42 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia, **z r u š u j e** a vec mu v zrušenom rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku rozhodol nasledovne:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 603,20 eur s úrokom z omeškania 5,15% ročne zo sumy 603,20 eur od 4.9.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku zamietá.

Súd priznáva žalobcovi oproti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,98%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil s použitím ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 a § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere t.j. do 30.4.2014 (ďalej aj len ZoSÚ), § 39, § 52 ods. 1, 2 v znení do 30.5.2014 aj v znení od 1.4.2015, § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 3, 4, § 53 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len OZ) a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1996 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013.

3. Zo zmluvy o úvere 1 (úverový prípad 42726017920001) súd zistil, že zmluva bola uzatvorená dňa 12.1.2014 medzi veriteľom CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovanou, predmetom ktorej je poskytnutie úveru v sume 185,12 Eur na nákup tovaru, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 10,56 Eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.2.2014, pri ročnej úrokovej sadzbe 18,16%. V zmluve bola uvedená predajná cena tovaru 185,12 Eur, priama platba predajcovi 0 eur, výška úveru 185,12 Eur, celková čiastka k zaplateniu 222,24 Eur, konečná splatnosť úveru 15.1.2016, RPMN 19,80%, priemerná hodnota RPMN 45,94%, zvolený komplexný súbor poistenia Istota s poplatkom za poistenie 14,04%.

4. Zo zmluvy o úvere 2 (úverový prípad 42726017920002) súd zistil, že zmluva bola uzatvorená dňa 21.1.2014 medzi veriteľom CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovanou, predmetom ktorej je poskytnutie úveru v sume 453,88 Eur na nákup tovaru, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 24,44 Eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.2.2014, pri ročnej úrokovej sadzbe 18,16%. V zmluve bola uvedená predajná cena tovaru 453,88 Eur, priama platba predajcovi 0 Eur, výška úveru 453,88 Eur, celková čiastka k zaplaceniu 544,56 Eur, konečná splatnosť úveru 15.1.2016, RPMN 19,73%, priemerná hodnota RPMN 45,94%, zvolený komplexný súbor poistenia Istota s poplatkom za poistenie 7,71%.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetné zmluvy o úvere sú bez pochybností spotrebiteľskými zmluvami. Žalobca poskytol žalovanej obidva úvery v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a žalovaná prijala finančné služby ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie žalovanej v zmluve o úvere a v zmluve o revolvingovom úvere ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a postavenie žalobcu, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančné služby žalovanej podľa predmetných zmlúv, vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmlúv a to aj s prihliadnutím na znenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka účinné od 1.4.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval vo svojom rozsudku aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

6. Súd sa zaoberal platnosťou zmlúv o úvere po stránke formálnej a vyhodnotil predmetné zmluvy ako platné, uzavreté podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetných zmlúv a obsahujúce niektoré náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako sumu úveru, úroky, meno a adresu spotrebiteľa a dodávateľa, RPMN, priemernú RPMN. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, rovnako aj termín konečnej splatnosti úveru. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcu, že so žalovanou uzavrel dňa 12.1.2014 zmluvu o úvere 1 (42726017920001), súd posúdením náležitostí zmluvy o úvere 1 dospel k záveru, že medzi stranami vznikla platne zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože žalobca podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 185,12 eur. Ďalej bolo listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere 1 preukázané, že strany sa dohodli na splácaní úveru v mesačných splátkach vo výške 10,56 eur po dobu 24 mesiacov, pričom súd z potvrdenia prijatých splátok žalovanej mal za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi splátky celkom vo výške 11,36 eur. Súd nepriznal žalobcovi ním žiadané úroky, nakoľko podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 odseku 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to náležitosť uvedenú v písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca síce predložil amortizačnú tabuľku, z ktorej je zrejmé, akým spôsobom je jednotlivá splátka započítaná na istinu, úrok a poistenie, uvedený dokument však nie je súčasťou zmluvy, nie je zrejmé, či s ňou bola žalovaná oboznámená a súdu neboli vysvetlené dôvody, pre ktoré žalobca nezpracoval členenie splátok na istinu a úrok priamo do zmluvy, ako mu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Zároveň

členenie splátok na istinu, úrok a poplatky v amortizačnej tabuľke je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Ako vyplýva z amortizačnej tabuľky ako aj z vyjadrenia žalobcu z 12.10.2017 žalobca započítal splátky najskôr na úrok a poplatky a až potom na istinu, čo je v rozpore s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon žalobcu.

8. Zo zisteného stavu veci vyvodil súd prvej inštancie záver, že žaloba žalobcu pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o úvere 1 je dôvodná iba čiastočne. Potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov na úverovom prípade 42726017920001 súd zistil, že žalobca zaplatil predajcovi za tovar, ktorý sa vybrala žalovaná suma 185,12 eur a žalovaná tak získala úver v sume 185,12 Eur. Žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom uhradila len splátky vo výške 11,36 Eur, čím porušila zmluvu o úvere. Žalobca tak bol oprávnený v zmysle zmluvy o úvere vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a žiadať uhradiť dlžnú čiastku. Podľa oznámenia o mimoriadnej splatnosti, ktoré si žalovaná prevzala dňa 16.9.2014, sa stal úver splatný dňa 3.9.2014 v celom rozsahu, teda v sume 200,41 Eur, pričom táto suma pozostáva z istiny 177,87 Eur, z úrokov 14,74 Eur a z poplatku za poistenie 7,80 Eur. Súd vyhodnotil úver za bezúročný a bezpoplatkový, čím dospel k záveru, že žalovaná mala úver splatiť iba v sume 173,76 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 185,12 Eur a splátkou žalovanej 11,36 Eur, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 173,76 Eur a vo zvyšnej časti t.j. v časti úroku a poplatku za poistenie žalobu zamietol.

9. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že so žalovanou uzavrel dňa 21.1.2014 zmluvu o úvere 2 (42726017920002), súd posúdením náležitostí zmluvy o úvere 2 dospel k záveru, že medzi stranami vznikla platne zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože žalobca podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 453,88 eur. Ďalej bolo preukázané, že strany sa dohodli na splácaní úveru v mesačných splátkach vo výške 24,44 eur po dobu 24 mesiacov, pričom súd z potvrdenia prijatých splátok žalovanej mal za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi splátky celkom vo výške 24,44 eur. Súd nepriznal žalobcovi ním žiadané úroky, nakoľko podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) , považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 odseku 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to náležitosť uvedenú v písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca síce predložil amortizačnú tabuľku k úverovému prípadu 42726017920002, z ktorej je zrejmé, akým spôsobom je jednotlivá splátka započítaná na istinu, úrok a poistenie, uvedená tabuľka však nie je súčasťou zmluvy, nie je zrejmé, či s ňou bola žalovaná oboznámená a súdu neboli vysvetlené dôvody, pre ktoré žalobca nezpracoval členenie splátok na istinu a úrok priamo do zmluvy, ako mu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Zároveň členenie splátok na istinu, úrok a poplatky v amortizačnej tabuľke je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Ako vyplýva z amortizačnej tabuľky ako aj z vyjadrenia žalobcu z 12.10.2017 žalobca započítal splátky najskôr na úrok a poplatky a až potom na istinu, čo je v rozpore s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ide o neplatný právny úkon žalobcu.

10. Zo zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o úvere 2 je dôvodná iba čiastočne. Potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov na úverovom prípade 42726017920002 súd zistil, že žalobca zaplatil predajcovi za tovar, ktorý si vybrala žalovaná suma 453,88 Eur a žalovaná tak získala úver v sume 453,88 Eur. Žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom uhradila len splátky vo výške 24,44 Eur, čím porušila zmluvu o úvere. Žalobca tak bol oprávnený v zmysle zmluvy o úvere vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a žiadať uhradiť dlžnú čiastku. Podľa oznámenia o mimoriadnej splatnosti, ktoré si žalovaná prevzala dňa 16.9.2014, sa stal úver splatný dňa 3.9.2014 v celom rozsahu, teda v sume 477,44 Eur, pričom táto suma pozostáva z istiny 446,42 Eur, z úrokov 24,02 Eur a z poplatku za poistenie 7,- Eur. Ako súd vyhodnotil vyššie, považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový, čím súd dospel k záveru, že žalovaná mala úver splatiť iba finančnými prostriedkami v sume 429,44 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 453,88 Eur a splátkou žalovanej 24,44 Eur. Preto súd zaviazal

žalovanú na zaplatenie sumy 429,44 Eur a vo zvyšnej časti t.j. v časti úroku a poplatku za poistenie žalobu zamietol.

11. V ďalšom súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z úveru 18,16% ročne zo sumy 177,87 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia a zo sumy 446,42 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia. Súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko po zosplatnení patrí žalobcovi len úrok z omeškania, nepatrí mu úrok. Súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

12. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z nároku zo zmluvy o úvere 1 podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,15% ročne zo sumy 173,76 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia, t.j. zo sumy, s ktorou bola žalovaná skutočne v omeškani a odo dňa nasledujúceho po dni, keď si žalovaná prevzala oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru č. 42726017920001, nakoľko má súd za preukázané, že týmto dňom sa žalovaná dozvedela, že úver je splatný v celom rozsahu a je povinná ho zaplatiť.

13. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z nároku zo zmluvy o úvere 2 podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,15% ročne zo sumy 429,44 eur od 4.9.2014 do zaplatenia, t.j. zo sumy , s ktorou bola žalovaná skutočne v omeškani a odo dňa nasledujúceho po dni, keď si žalovaná prevzala oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru č. 42726017920002, nakoľko má súd za preukázané, že týmto dňom sa žalovaná dozvedela, že úver je splatný v celom rozsahu a je povinná ho zaplatiť.

14. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

15. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 255 CSP, pričom súd žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,98% (úspech žalobcu 88,99% v priznanej sume 603,20 Eur, úspech žalovanej 11,01% v nepriznanej sume

74,65 Eur). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Proti tomuto rozsudku výlučne v rozsahu, ktorou bola žaloba zamietnutá okrem uplatneného úroku z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,16% ročne zo sumy 177,87 Eur od 4.9.2014 do zaplataenia a vo výške 18,16% ročne zo sumy 446,42 Eur od 4.9.2014 do zaplataenia, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa po uplatnení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) domáhal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

17. Odvolateľ argumentoval tým, že nesúhlasí s posúdením veci prvoinštančným súdom. Poukázal na to, že v oboch úverových zmluvách sa nachádza údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom k tomu, že súčasťou mesačnej splátky úveru bola istina, úroky a poistenie, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z predloženého plánu amortizácie - splátkového kalendára, nesúhlasí s názorom súdu o absencii uvedeného údaju na zmluve. Žalobca súčasne poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015, ktorý uviedol, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítavaná na vrátenie tejto istiny, pričom smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Žalobca upriamil pozornosť tiež na uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 3Cdo 146/2017 v zmysle ktorého v zmluvách uzatvorených podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termín splátok istiny úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vzhľadom na to žalobca má za to, že nie je povinnosť, aby zmluva o úvere obsahovala presné rozčlenenie vnútornej skladby jednotlivých splátok na časť istiny, úrokov a poplatkov.

18. V ďalšej časti odvolania sa žalobca nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého je členenie splátok na istinu, úroky a poplatky uvedené v amortizačnej tabuľke v rozpore s § 566 ods. 2 OZ. Podľa odvolateľa Občiansky zákonník jasne rozlišuje medzi formami plnenia dlhu v splátkach a čiastočným plnením. V danom prípade bola dohoda o plnení dlhu v mesačných splátkach a na takto dohodnuté plnenie sa nemôže vzťahovať ust. § 566 a preto dohoda o členení splátok nemôže byť považovaná za neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

19. V závere žalobca zhrnul, že obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase ich uzatvorenia a nemožno sa stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorý posúdil predmetné úverové zmluvy ako bezúročné a bez poplatkov, pretože súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu okrem úrokov z dlžnej úverovej istiny. V závere si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

20. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo v napadnutých častiach rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti aj v závislom výroku o náhrade trov konania je

nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

22. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu žalobcu, bolo posúdiť, či súd dospel k správne právnemu záveru, keď pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. ustálil, že predmetný úver je pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto v tomto rozsahu je dôvodné žalobu zamietnuť. Vyhovujúca časť rozsudku, ako ani zamietajúca v rozsahu úrokov z úveru vo výške 18,16% zo 177,87 Eur a zo 446,42 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia, nebola napadnutá odvolaním, nadobudla právoplatnosť a nestala sa predmetom odvolacieho prieskumu. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvami o spotrebiteľskom úvere a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

23. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

24. Prioritne odvolací súd riešil odvolaním nastolenú otázku, či predmetné zmluvy obsahujú obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

25. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

26. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

27. Európsky súdny dvor v rozsudku z 9.11.2016 vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len Rozsudok) konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe

nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať v zmysle písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

29. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

30. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

31. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

32. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

33. Cit. Rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice.

34. V rozsudku sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Obdobný právny názor vyjadril Najvyšší súd už aj vo svojich ďalších rozhodnutiach napr. sp. zn. 3Cdo/56/2018 z 17.4.2018 a sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23.4.2018.

35. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie NS SR uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

36. Zákom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v cit. rozsudku SD EU. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

37. Vzhľadom na uvedený záver bolo potom už irelevantným, či amortizačné tabuľky boli v ne/súlade s ust. § 566 ods. 2 OZ a preto s poukazom na zásadu hospodárnosti konania (čl. 17 CSP), odvolací súd sa touto už nepodstatnou otázkou nezaoberal.

38. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetné úverové zmluvy obsahujú obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver súdu prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je

bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z.), odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je v tomto smere dôvodné.

39. V dôsledku prijatia vyššie uvedených nesprávnych právnych záverov sa potom súd prvej inštancie nezaoberal právnou a vecnou dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv z iných hľadísk a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo komplexnú súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani všetko potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

40. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (s výnimkou nenapadnutého zamietnutia žaloby v časti v rozsahu úrokov z úveru vo výške 18,16% zo 177,87 Eur a zo 446,42 Eur od 4.9.2014 do zaplatenia), ako i v závislom výroku o náhrade trov konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované resp. v danom prípade nevyhnutné dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí pritom prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane tohto odvolacieho (§ 396 ods. 1 CSP).

42. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).